

Άδελφοί μου,

"Ετώμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε".

Εἴχαμε πεῖ προηγουμένως τὰ πάντα Νοῦς, ἀκόμη καί ἡ παχυλὴ ὕλη, ὅλα κτί-
ζονται ἀπὸ τὸν Νοῦ, ὡς ὑπερουσία, οὐσία, ὑπερύλη καί ὕλη.

Βλέπομεν ὅμως στές διάφορες ἐκφράσεις τοῦ Νοῦ διάφορους σταθμούς συνδέσεως
βαθμοῦ ὠρισμένου, κραδασμῶν, ποῦ μᾶς δίδει τὴν παχυλὴν ὕλην, τὴν ψυχικὴν ὕλην, τὴν
Νοητικὴν ὕλην, Νοητὴν οὐσίαν.

Αὐτοὺς τοὺς σταθμούς τοὺς λέγομεν Αἰθερικὰ ἀντίστοιχα καὶ ἔχομεν στὸ πα-
χυλὸν μας ὕλικόν σῶμα τὸ αἰθερικὸν ἀντίστοιχον τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος, ποῦ ἔνα
ἀπὸ τὰ ἔργα, εἶναι, νά συνδέῃ τὸ παχυλὸν ὕλικόν σῶμα μὲ τὸ ψυχικὸν λεγόμενον σῶμα
ἀντίστοιχον. Τὸ συνδέει μὲ διάφορους τρόπους. Ἐχομεν καί τὸ λεγόμενον Αἰθερικὸν ἀν-
τίστοιχον τοῦ Ψυχικοῦ σώματος ποῦ συνδέει τὸ Ψυχικὸν σῶμα μὲ τὸ Νοητικὸν κατώτερο
καί ἀνώτερο καί οὕτω καθ' ἑξῆς.

Σήμερα θὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ Νοῦ ποῦ ὀνομάζομε αἰθερικὸ
σῶμα, πανομοιότυπο, ἀντίτυπο, τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος καί συνδετικὸν κρίκον μετα-
ξὺ παχυλοῦ ὕλικου σώματος καί τοῦ Ψυχικοῦ σώματος, δηλαδή, τὸ μέρος ἐκεῖνο ποῦ δη-
μιουργεῖται ἡ προσωπικότης αὐτοεπίγνωσης μὲ τὰ διάφορα φαινόμενα τῆς ζωῆς μέσα σ' ἓνα
παχυλὸν ὕλικόν σῶμα. Εἶπομεν ὅτι εἶναι Νοῦς. Εἴχαμε πεῖ προηγουμένως σὲ ἄλλα μαθήμα-
τα ὅτι ἓνα μὲν εἶναι, τὸ αἰθερικὸν αὐτὸ ἀντίστοιχον τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος ἀλλὰ
ὄχι ξεχωριστὸν σῶμα, ὅπως εἶναι τὸ παχυλὸν ὕλικόν σῶμα, τὸ ψυχικὸν σῶμα καί τὸ Νοητι-
κὸν σῶμα.

Τὰ αἰθερικὰ ἀντίστοιχα των εἶναι συνδετικοὶ κρίκοι καί ὄχι ἀνεξάρτητα
σῶματα, ὡς τόσον εἶναι ἡ ἐνέργεια καί ἡ δυνατότης ποῦ ἔνα ἀπ' αὐτὰ τὰ σῶματα τοῦ ἀν-
θρώπου, τὸ παχυλὸν ὕλικόν, τὸ ψυχικὸ καί τὸ Νοητικὸ ἐργάζονται. Εἶναι τὸσον ἀπαραίτη-
τα αὐτὰ τὰ ἀντίστοιχα, τόσον τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος, τοῦ Ψυχικοῦ καί τοῦ Νοητι-
κοῦ σώματος, εἶναι τόσον ἀπαραίτητα, αὐτὰ τὰ ἀντίστοιχα, ὅσον ἀπαραίτητος εἶναι καί
ὁ ἠλεκτρισμὸς μέσα σ' ἓνα σῶμα ἢ σὲ μίαν ἠλεκτρικὴν λάμπαν.

Προσέξτε αὐτό. Μέσα στὸ ὕλικόν σῶμα, ὁ δημιουργικὸς αἰθέρ, ὡς θὰ ἔλεγα-
με, ἐργάζεται μέσα σὲ κάθε κύτταρο ἀπὸ τὸ κέντρον κάθε κυττάρου, κάθε ἀτόμου καί με-
τὰ δημιουργεῖ ἓνα σύνολον κραδασμῶν δημιουργικοῦ αἰθέρος, ποῦ, μπορεῖ νὰ φέρῃ κάτω
τὴν θεῖαν Πανσοφίαν τῆς Ἰδέας τοῦ Ἀνθρώπου καί νὰ συντηρῇ, ὄχι μόνον νὰ κτίσῃ, ἀλ-
λά, καί νὰ συντηρῇ, κάθε κύτταρο, νὰ μεγαλῶνῃ τὸ παχυλὸν ὕλικόν σῶμα.

"Ἄλλο μέρος, τῆς ἐργασίας, τοῦ ἰδίου σώματος, προσέξτε, ὅθεν ἔχομεν τέσ-
σερα αἰθερικά σῶματα, ἓνα ἔχομεν, εἶναι τὸ ὅτι θὰ λέγαμε "Αποτυπωτικὸ αἰθέρα ὡς εἴ-
παμεν καί προηγουμένως, ποῦ εἶναι αὐτὸ κριτικῶς τὸ μέρος τοῦ Νοῦ αἰθερικοῦ σώματος ποῦ
δημιουργεῖ τές ἀντιδράσεις, τὴν προσωπικότητα, τοὺς ἐρεθισμούς, τὴν ἐρμηνείαν τῶν
ἐρεθισμῶν, τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἐντυπώσεων, τές αἰσθήσεις, πέντε αἰσθήσεις μεστὸ πα-
χυλὸν ὕλικόν σῶμα, κατ' ἀρχήν, ἀλλὰ ὡς τόσον, ὅταν ἀναπτύξωμεν τὸν αἰσθητικὸν αὐτὸν
αἰθέρα, ἀποτυπωτικὸν ἐπίσης, μποροῦμεν νὰ γεφυρώσωμεν τές ἰκανότητες τῆς προσωπικό-
τητας, νὰ ὁρᾷ ἐνσυνειδήτως, στὸ Νοητικὸν Ψυχικὸν καί παχυλὸ ὕλικόν σῶμα ταυτοχρόνως.

Μιλήσαμε γιὰ τὸν ἀποτυπωτικὸν αἰθέρα ποῦ κτίσῃ τὸ ὑποσυνείδητο καί τὴν
μνήμη, τὸν κινητικὸν αἰθέρα, εἶναι ἓνα πολὺ μεγάλο ἔργο. Σκεφθήκατε καμμιά φορὰ, ὅ-
ταν ἀποφασίσετε νὰ σηκώσετε τὸ χέρι σας ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς ἢ νὰ ἀρχίσετε νὰ βηματί-
σετε νὰ περπατᾶτε νὰ μετακινήτε τὸ παχυλὸν σας ὕλικόν σῶμα τί τεράστια ἐργασία γί-
νεται; Ποῖος δίδει τὴν διαταγήν; Πῶς ἡ διαταγὴ αὕτη ἐρμηνεύεται γιὰ νὰ μεταχειρισθῇ
ὁ ἄνθρωπος προσωπικότης, δύναμιν, ἐνέργειαν, νὰ ἀνασηκώσῃ τὸ χέρι του νὰ προχωρήσῃ
νὰ περπατᾷ. Καί αὐτὸ τὸ κάμνομεν ὑποσυνείδητα, ὅλην τὴν ἡμέραν. Πόσες κινήσεις; Πόση
ἐνέργεια σπαταλᾷτε. Ἐπαναλαμβάνω. Ποῖος δίδει τές διαταγές; Ποῦ εἶναι τὸ κέντρον,
ποῦ οἱ διαταγές αὐτές θὰ ἐρμηνευθοῦν, καί θὰ δοῦμεν τὸ φαινόμενον ποῦ ὀνομάζομε
κίνησιν;

Θὰ ἤθελα νὰ κάμετε ὅταν μείνετε μόνοι σας, διαλογισμὸν ἐπὶ τοῦ φαινομέ-
νου τῆς κινήσεως, νὰ τὸ ἐξαντλήσετε. Νὰ σηκῶνῃ τὸ χέρι μου δίδει ἀπεφάσισα νὰ τὸ ση-
κῶν τὸ χέρι μου, νὰ κτενίσω τὰ μαλλιά μου, νὰ πάρω μίαν κτέναν, καί τὴν ἄλλο χέρι
νὰ στοώνῃ τὰ μαλλιά μου, νὰ πάρω μίαν κτέναν,

καί ἡ κτένη νὰ περναῖ ἐπὶ τὰ μαλλιά μου. Εἶναι ἡ κατὰ πολὺπλοκὴ ἐργασία, ἥσθον
κιᾶν ὅς φαίνεται ἀπλή. Ποῖος δίδει τὴν διαταγήν, καί πῶς

γίνεται ή όλη πρῆξις, ή τόσον άπλή πρῆξις, τόσον πολύπλοκη. όμως άν τό σκεφθῆτε. Ολομέν διαλογισμό, και επί άλλων φαινομένων τῆς κινήσεως.

Τώρα θα άσχοληθούμεν, πιο πολύ, με τό μέρος έκείνο του άποτυπωτικού και δημιουργικού αΐθέρος, τό όποτον με τήν θέλησιν μας θα μπορούμεν να μαζέψωμεν εις τό χέρι μας για να μπορούμεν να γίνη τό χέρι μας θεραπευτικό. Δέν είναι μια μορφή αΐθέρος που θα γεμίσωμεν τό χέρι μας. Δημιουργικόν αΐθέρα, τόν όποτον θα μεταφέρωμεν για θεραπεύτες. Άποτυπωτικόν αΐθέρα, που θα φέρη τήν μνήμη προηγουμένων μας έμπειριών, και τήν άπόφασιν να διοχετεύεται ό δημιουργικός αΐθήρ εκει. Κινητικόν αΐθέρα, καίτοι, κιάν δέν άναυσηκωθῆ τό παχυλόν μας ύλικόν χέρι, τό να μεταφέρωμεν τόν δημιουργικόν αΐθέρα μέσον των νεύρων, μέσον του χεριού, να τήν διοχετεύσωμεν, σ' ένα άλλο σωμα άλλου ανθρώπου, και αυτό κινήσις είναι. Κινητικόν αΐθέρα, θα μεταχειρισθώμεν. Όλες τές μορφές σε άρμονικήν σύνθεσιν.

Όταν προχωρήσωμεν θα δοῦμεν ότι δέν χρειάζεται μόνον τό παχυλόν μας ύλικόν χέρι, να διοχετευθῆ τήν αΐθερικότητα, αλλά μπορούμεν να δημιουργήσωμεν ένα καθαρώς αΐθερικό χέρι, έξω από τό παχυλόν μας ύλικό χέρι, τό όποτον ως τόσον θαχη δικήν του αΐθερικότητα, θα μπορούμεν και δύο και τρία και πιο πολλά αΐθερικά χέρια να δημιουργήσωμεν δια κάποιον σκοπόν. Τώρα έχετε άντιληφθῆ γιατί οι θεότητες εις τές 'Ινδίες φαίνονται να έχουν πολλά χέρια. Φθάνει προς τό παρ'όυ ναδμως να δημιουργήσωμεν ένα αΐθερικό χέρι μέσα στο παχυλόν μας ύλικόν χέρι να μπορούμεν να τό αφαιρούμεν από τό παχυλόν ύλικό χέρι και να παίρνη στον χῶρον του παχυλού ύλικού χεριού, αΐθήρ, από τήν γύρω άτμόσφαιραν ενω θα είμεθα εμεΐς μέσα στο δικό μας αΐθερικό χέρι τό όποτον θα είναι έξω από τό παχυλό ύλικό. Εΐπα μπορούμεν να δημιουργήσωμεν και πιο πολλά. Μπορούμεν όμως να δημιουργήσωμεν και αΐθερικά άντικείμενα ως μία φωτεινήν μάλαν και θα τήν εξαποστείλωμεν άφου τήν γεμίσωμεν με δημιουργικόν, κινητικόν, άποτυπωτικόν, αΐσθητικόν αΐθέρα, γιατί θα αισθανώμεθα τι θα κάμνη αυτή ή προέκτασις μας, ίσως και χιλιάδες μίλια μακρῶς. Θα μπορούμεν να τήν εξαποστείλωμεν, που θα κινήτε με ταχύτητα άστραπῆς και να τήν έπαναφέρωμεν άνα πᾶσαν στιγμήν πίσω, να τῆς δώσωμεν νεαν φόρτωσιν να τήν εξαποστείλωμεν και πάλιν και τά άποτελέσματα, τά φαινόμενα θα τά δῆτε μόνοι σας.

Ό κύριος, του δημιουργικού αΐθέρος όταν μπορεί να τήν διοχετεύση μέσα στο ύλικόν σωμα, κάποιου άλλου ανθρώπου, με κάποιαν πείθησιν, μπορεί να δημιουργήση, βλαμμένα μέρη του παχυλού ύλικού σώματος του άσθενούς και μέλη να μεγάλωση. Αυτό είναι τό φαινόμενο που θα λέγαμε ύλοποίηση και για τό όποτον νομίζω δέν άμφιβάλλετε, γιατί μερικοί έξ υμῶν τό έχετε δεΐ έμπράκτως. Εύχομαι, μια ώρα, όλοι σας οι λευκοντυμένοι να μπορῆτε να κάμνετε αυτά τά φαινόμενα. Προσεξτε όμως. Προσεξτε εδώ όμως, όχι να ικανοποιήσετε περιέργειαν άνοήτων, ούτε να ικανοποιήσετε του έγωΐσμου σας τόν όποτον θα πρέπη να έχετε σιγήση τελείως. Καί τέλος δέν είσθε έσεΐς που θα δείξετε αυτά τά φαινόμενα, έσεΐς θα είσθε τό μέσον, ό άγωγός, και δέν θα πρέπη ό έαυτός σας προσωπικής, να νομίση ότι έχει τό δικαίωμα, τήν θεϊαν έργασίαν τήν 'Αγιοπνευματικήν 'Εργασίαν τήν Λογοϊκήν έργασίαν, που κατά χάριν το ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΗΑΙ, του έμπιστευεται, να φέρη μέσα στον παχυλόν ύλικόν κόσμον, να τήν οικειοποιηθῆ ως κάτι δικό της.

Η προσωπικής 'Εαυτός σας, προσέξτε, Σεΐς θα είσθε άηλοΐ άγωγοΐ γιατί ούτε τήν αΐθερικότητα που σήμερα έχετε μέσα στο ύλικό σας σωματήν σκοσαν θα πάρετε από τήν γύρω άτμόσφαιραν, τήν όποιαν θα πάρετε ήδη έτοιμην από τήν μεγάλην πηγην τῆς ένεργείας. Δέν είσθε έσεΐς που τήν εδημιουργήσατε, ούτε και είναι κάτι που θα τό πῆτε κτήμα σας.

Ό εν ημῖν μένον ΘΕΟΣ, ποιεί τά έργα, προσέξτε εν ημῖν μένον ΘΕΟΣ, όχι ό εκτός ημῶν ΘΕΟΣ γιατί μέσον του εσωτέρου έαυτου μας θα μπορούμεν να κάμωμεν τά φαινόμενα αυτά, που, ό κοινός άνθρωπος θα όνομάση θαύματα, αλλά με όλίγην ένδοσκόπησιν και διαλογισμόν και παρατηρητικότητα γύρω μας, θα δοῦμεν ότι μέσον του ΝΟΥ ως αΐθέρος, ως παχυλῆς ύλης, ως έπιθυμίας, ως σοφίας σκέψεως, γύρω μας μεστί σύμπαν τό θαύμα γίνεται άνα πᾶσιν στιγμήν. Ό δημιουργικός αΐθήρ, αισθητικός, κινητικός, άποτυπωτικός, μέσον ενός 'Αγγέλου μιας μορφῆς ενός δένδρου ή ενός ζώου μας δίδει φαινόμενα που όνομάζονται θαύματα.

Αν στρέψετε τό βλέμμα τώρα γύρω σας, θα δῆτε, δένδρα τά όποτα κρη ημερών ησαν ή εφαινοντο ως τελείως ξηρά, ησαν χωρίς φύλλα χωρίς λουλουδι να φύωδισκουν.

Ζῶα πουδέν είναι προικισμένα κτηόλου με τήν λεγομένην σκέψιν ή διάνοιαν. να αποβάλλουν τώρα τό τρίχωμα των διδτι τους είναι περιττόν στές νέες ημέρες που θα έλθουν θεο

μότητα και όταν θα επανέλθη ο χειμώνας το τρίχωμα θα επανέλθη στιλπνόν και ώραιον και παχύ αρκετόν να προστατεύση τά ζωα αυτά, που δεν είναι προικισμένα με τήν σκέψιν. Διαλογισθεῖτε. Ποῖος Νοῦς εἶναι πίσω ἀπό τό κάθε τί μέσα εἰς τήν δημιουργίαν; Ὁκοῖτος Νοῦς σκέψις, σκοπός, αἰτία που μετχειρίζεται κατώτερους κραδασμούς του ἰδίου Νοῦ ὡς Οὐσίας και ὡς ὕλης, δημιουργικοῦ αἰθέρος θα ἔλεγα διά νά μᾶς δείξη αὐτά ὅλα τά φαινόμενα, γύρω μας μέσα εἰς τήν φύσιν, τά φαινόμενα αὐτά που θα λέγαμε, ζωή, φαινόμενο τῆς ζωῆς. Θαύματα θα τά ἔλεγα, γιατί ὄχι. Μήπως τό κάθε τι, γύρω μας, ἄν τό μελετήσωμεν δεν εἶναι ἕνα θαῦμα.

Προσέξτε . Ὅτι ποιεῖ ὁ Πατήρ, πορεῖ νά ποιῇ και ὁ υἱός, και ὅτι πορεῖ νά κέρη τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, οἱ Ἀρχίγγελοι, οἱ Ἄγγελοι, πορεῖτε και σεῖς ὡς προσωπικότης, υἱός του ἐσώτερου Ἐαυτοῦ, Πνεύματος, ψυχῆς αὐτοεπιγνώσεως νά κάμετε. Ἰσοουμένου ὅτι πλέον θα γνωρίσετε καταστάσεις, θα γίνετε κύριοι τῶν καταστάσεων αὐτῶν, θα γνωρίσετε τόν Νοῦν εἰς τούς διάφορους του κραδασμούς, συνθέσεις. Δεν θα κάμετε κατάχρησιν, ὡς γίνεται σήμερον ἀπό τό κοινόν ἄνθρωπον καθημερινῶς τῶν θεῶν αὐτῶν δώρων. Θα κάμετε ὀρθήν χρῆσιν, και οἷς λέγω ὅτι αὐτά που ὀνομάζουν οἱ ἄνθρωποι θαύματα, ὄχι θα εἶναι δυνατά στά χέρια σας, πρέπει νά εἶναι ἡ ἔκφρασις του ἑαυτοῦ σας μέσα , εἰς τό ἔργον σας τῆς ὑπηρεσίας πρὸς τόν συνάνθρωπον.